

İslam İnkılâbı Rehberinin 28 Haziran (7 Tir) şehit aileleri ile Tahran eyaleti şehit ailelerinden bir gruba konuşmasının tam metni - 27 /Jun/ 2015

Bismillahirrahmanirrahim[1]

الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على سيدنا و نبينا ابي القاسم المصطفى محمد و على ءاله الأطيبين الأطهرين المنتجبين سيما بقية الله في الأرضين.

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd olsun

Allah'ın salât ve selamı seyidimiz ve nebimiz Ebul Kasım Mustafa Muhammed'e ve onun pak ve Tahir ehli beytine özellikle de Bakıyyetullah'ıl A'zem Hz. Mehdi (ac)a olsun

Aziz bacı ve kardeşlerim çok hoş geldiniz ve bu hüseyniyeyi, bizim çalışma, çaba mekânımızı şehitlerin ıtriyle muattar ettiniz. İslam inkılâbının bereketlerinden biri, içinde bulunduğumuz dönemde İslam inkılâbı maarifinin yeniden yapmasıdır. Bu büyük maarif ve tanımların büyük bölümünü bizler kitaplarımızda ve zihniyetimizde sahibtik. Fakat İslam inkılâbı tüm bu maarifi tecelli ettirdi, hakikate geçirdi. Bu maarifin çok önemli bölümlerinden biri, şehadetle ilgili maarifler manzumesinden ibarettir. Okuduğunuz bu ayeti kerimede açıkça ondan söz edilmiştir:

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ * فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ يَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ [2]

Bu bir marifettir, İslam'ın büyük maarifinden biri. Yani Müslüman sosyal düzende şehadet'in ihya edici, canlandırıcı rolü. Şehitler kendilerine mülhak olmayanları (kendilerine kavuşmayanları) (benim ve sizler gibileri) müjdelemekte, bu yolda korku olmadığı gibi her hangi bir keder de yoktur. Var olan her şey şevktir, mutluluktur, coşkudur, moraldir, umuttur; bu bir derstir. Bu ders İslam cumhuriyeti tarihi genelinde tekrarlanmıştır. Şehitlerimiz bilerek ve hedefli olarak bu yola adım atmış, çaba göstermişlerdir ve sadakat üzere olan onların bu çaba ve gayretleri ise ilahi mükâfatla ödüllendirilmiş ve şehadet makamına ermişlerdir. Bu şehadet kuşkusuz büyük bir nimet ve büyük bir mükâfattır ki Allah Taala onu bu temiz, muhlis kullarına ve onlara bahşetmiştir. Şehitler coşkuyla bu vadiye adım atarak Allah'ın rızası dâhilinde Allah'ı mülakat etmişlerdir, ölümden sonraki yaşamda ise artık onlar için ne bir keder olur ve ne de yüreklerinde bir korku, işte bunu topluma aksettirmekteler ve henüz kendilerine kavuşmayan insanlara bunu yansıtmaktalar. Nitekim son yıllarda sürekli müşahede ettiklerimiz de bundan başka bir şey değil. Nerede bir şehadet olayı vuku bulmuşsa onun ardında şehit ailesinin iftihar, şehit yakınlarının gurur duygusu ve halkta manevi bir coşku ve heyecan ve fazla bir moral var olmuştur ve sayısız sosyal etkiler; bunların en açık, belirgin bir örneği ise 28 Haziran olayıdır.

28 Haziran olayı küçük bir olay değildi. Nizamın en etkili üst düzey yöneticilerini (72 kişi) dış görünüş itibariyle bir arada öldürdüler. Bunlar içerisinde şehit Behiştî gibi bir şahsiyet vardı. Şehit Behiştî kendi döneminin dâhilerindendi. Onun gibi biri insanın sonraki nesillerde çok az bulacağı kimselerdendi. İşte böyle birini, etkili bakanlardan dikkate değer bir grubu, meclis milletvekillerinden, siyasi ve inkılâbı aktivistlerden bir grubu bir arada

halktan alsınlar. İyi de bu olayın doğal ve normal etkisi nedir? Halkın yenilgisi, inkılâbın yenilgisi ve normalde böyle olmalıydı. Ama tam tersi oldu, dakik bu olayın aksi gerçekleşti. Düşman'ın bu olaydan beklentisinin tam aksi tahakkuk buldu. Halk birleşti, inkılâp istikameti gerçek istikametine girdi, sahil bir istikamette oldu, halkın düşmanları rezil-rüsva oldular.

Bazıları bu büyük cinayette danışmanlık yaptılar, yıllar boyunca halkın içerisinde, gençlerin içerisinde yaptıkları propagandalarla kendilerini farklı gösterdiler, özgürlük yanlısı, değerler yanlısı göstermişlerdi, işte bunlar ifşa oldu, her hangi bir zihniyetten, inanç ve inkilabi temelden yoksun bir avuç terörist oldukları anlaşıldı. İşte bunlar bu olaydan kısa bir süre sonra Saddam Hüseyin gibi birine sığındılar, hem Irak halkına karşı girişimde bulundular hem de İran halkına karşı, savaş alanlarına girdiler, kendi halkına karşı savaş verdiler; bundan daha büyük bir ifşa olur mu? Birileri de perde arkasındaki gizli ellerdi, onlar da ifşa oldular, hem ülke içinde ve hem de yurt dışında her kes bu ülkede nelerin olup bittiğinin, kimlerin bu halka karşı baş kaldırdıklarının, mukabelede bulduklarının farkına vardılar. Birileri de sessiz kaldılar, rıza içerikli sessizlik, “هَبْ تَيَضَّرَفْ كَبِدْلِبْ تَجَمَسْ [3]” (Bunu duydular ve ona rıza gösterdiler) işte bunlar da ifşa oldular.

Yüce İmamımız inkılâp hareketini bu olayı çok yerinde ve uygun olarak kullanmak suretiyle yönlendirdi ve bu istikameti İran halkının karşısında belirledi. Daha ilk başta saptırılmak ve batı ve doğuya bağımlı hale getirilmek istenen İnkılâp hareketinin yolunu belirleyerek kurtardı. Bu ise, söz konusu hareketin bereketi sayesinde olmuştur. Evet, bedel ödedik, seçkin şahsiyetleri kaybettik bunda kuşku yok ama bunun etkisinin ne olduğuna bakmak gerekir. Müslüman halk 1400 yıllık tarih boyunca halen Kerbela şehitlerine medyundurlar. Hüseyin bin Ali (as)ı kaybetmekten daha büyük bedel ne olabilir? Hüseyin'in yareninin canlarından daha az can ne olabilir? Bunlar verdiler, bu bedelleri ödediler ama İslam baki kaldı, Kur'an baki kaldı, toplumda gerçek iman akımı baki kaldı; bu olay 28 Haziran olayında da geçerlidir, öteki şehitlerimiz olayında da geçerlidir.

Bu olayın etkilerinden biri halkımızın manevi şuur ve coşkusudur. Bu olayın etkilerinden biri inkılâbın toplumun derinliklerine nüfuzu, gücü ve kudretini göstermesidir. Düşmanlar kendi hesaplarını buna göre yaptılar. Böyle bir olayın hangi ülkede vuku bulması halinde o ülkenin düzenini alt üst edebileceğini ama İran'da tam tersi halkın daha da mustahkem olmasına yol açtığını gördüler. Böyle bir inkılâba karşı şiddete başvurarak mukabele edilemeyeceğini, bunun cevap vermeyeceğini anladılar, bunu hissettiler.

Tarih boyunca günümüze kadar bu olayın önemli etkilerinden biri de ifşacılık meselesidir. İnsan hakları savunuculuğu iddiasında bulunan müstekbir güçlerin ifşacılığı meselesi. Bu ülkede bu cinayeti ve diğer birçok terörist cinayeti işleyen kimselerin bugün Avrupa ve Amerika ülkelerinde özgürce ve serbestçe faaliyet gösterdiklerinin, bu ülkelerin yetkilileri ile görüşmeler yaptıkları ve onlar için insan hakları konuşma programları düzenlediklerinin ifşası. Bundan daha büyük bir ifşacılık? Şu gösterdi ki insan hakları savunucuları, terörizme karşı oldukları iddiasında bulunanların nifak, iki yüzlülük ve yalancılığın ne merhalesindedirler. Bugün her kes kendi gözleriyle bizzat buna tanık olmaktadır.

Ülkemizde terör sonucu 17 bin kişi şehit olmuştur. Bu rakam küçük bir rakam mıdır? Bu bir şaka mıdır? Bu terörleri işleyenler bugün özgürce batılı ülkelerde dolaşmaktalar. Bu terörler kimlerin terörüdür? Esnafın terörü, çiftçinin terörü, âlimin terörü, üniversite terörü, ibadet eden müminin terörü, çocukların terörü, kadınların terörü, 17 bin terör şehidi İslam inkılâbı tarihinde kayıtlara geçti. Bunun iki yönü var: İfşa olunan taraflardan biri bugün terörizme karşı düşmanlık iddiasında bulunanlarla ilgilidir ve bu onlara batıl iddiaları karşısında bir aynadır. Bunların ne kadar yalan söylediklerini, ne kadar hokkabaz olduklarını, ne kadar habis olduklarını, ne kadar adi oldukları gösteriyor ki gaddar teröristleri böylesine desteklemekte ama aynı zamanda terörizme karşı olduklarını, terörizmle mücadele ettiklerini iddia etmekte. Bu meselenin bir yanı. Meselenin bir diğer yanı da terörizmde 17 bin şehit vermiş bir halk (elbette mukaddes müdafaa savaşı sırasında verdikleri şehitlerin dışında) halen dimdik ayakta duruyor. İnkılâbın hizmetinde, inkılâp yolunda ve İnkılâp düşmanları karşısındadır. Bu inkılâbın, bu halkın azameti, büyüklüğü işte bu şehadetlerle ortaya çıkmıştır.

وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ [4]

Yani: şunu müjdelemek isterler: “- Onlara hiç bir korku yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklardır.”

Ve bu bir müjdedir. İran halkına vermekte oldukları bir müjde, Müslümanlara vermekte oldukları bir müjde. Bu kitaplarımızda, kafamızda var olan bir maarif, bir tanımdır. Bu aziz şehitlerimiz, (aziz evlatlarımız, eşleriniz, babalarınız) dış gerçeklerde bunları belirliyor, tecessüm kazandırıyor, bizlere ve gelecek nesillerimize gösterdiler.

Bugün de şehitler İran halkının moralini güçlendirmekteler. Daha bundan birkaç gün önce 270 şehit Tahran’a getirildi ve nasıl bir sahnenin yaşandığını hepimiz gördünüz. Bu nasıl bir coşku ve heyecandı. Bunun karşı noktası umutsuzluklar, hareketsizlikler, sessizliklerdi. Hareketlilik, hazırlıklı olma, şevk, aşk ve ülkü peşinde olma bu şehitlerin işidir.

Gerçekten biz şehitlerimizle ilgili olarak çok az çalışmış bulunuyoruz. Bu 28 Haziran olayı şehitleri tanıtılmak açısından çok acayip bir kapasiteye sahipler. Hem böylesine bir cinayete kurban giden bu şehitler tanıtılırken hem de böyle korkunç bir olay karşısında kendi varlığını korumayı başaran, meydana dışarı çıkmayan ve hatta daha üstün bir moral kazanan İran halkını tanıtmakta. Aynı zamanda bu gibi cinayetlerin arkasında yer alan düşmanları tanıtmakta ki nasıl habis, iğrenç bir varlıktırlar ve onların cani ellerini tanıtmakta. İşte bu özellik 28 Haziran olayında ve öteki olaylarda mevcuttur elbette 28 Haziran olayı bu hususta daha önceliklidir. Bu konuda bizler az çalışmışız, bunları tanıtamadık. Bu konuda çok çalışılabilir ve çalışmak da gerekir. İlgili kurumlar ve bizlerin tümümüz pasif davranmaktayız. Kanaatimce bu sorumluluğun kendi içinde kaynaklanan halkçı, inkılâpçı ve mümin kültürel kanada devredilmesi gerekir (Ülkenin muhtelif kesimlerinde kendi inisiyatifleriyle sürekli bir şeyler yapmaya çalışan, kültürel çalışmalarda bulunan ve sanat işleriyle ilgilenen bu gençlere). Sanat diliyle, tasvir diliyle, modern araçlardan yararlanarak bu olayın, bu şahsiyetlerin tanıtılması gerekir. Şehit Behiştî gibi bir şahsiyetin dünyaya tanıtılması, şehit Recai gibi bir şehidin, Şehit Bahüner gibi bir şehidin tanıtılması gerekir. 28 Haziran olayında veya öteki olaylarda şehit düşen bu şahsiyetlerin her biri çok muazzam bir şemalarının oluşturulmasına layıktırlar ve bunu da yapmak mümkündür.

Şehitlerin hayatlarıyla ilgili var olan bu kitapları ben bazen okuyorum, gerçekten de öğreticidir, ben onlardan ders alıyorum, bu kitapları okumakla moral buluyorum. Bunların nasıl bir şahsiyet olduklarını, nasıl bir ruh haletine sahip olduklarını, ne kadar büyük olduklarını gösteriyor. Kendi fedakârlıkları ile ne kadar büyük bir hizmette bulundular. Kendi canlarını avuçlarının içine alarak meydana adım attılar. 28 Haziran olayı şehitleri böyle bir olayın onların akıbeti olacağını meğer bilmiyorlar mıydı? Elbette ki malumdu. O gün bu meydana hareket eden herkes mayın döşenmiş bir meydana hareket eder gibiydi. Her taraftan muhtelif hadiseler baş gösteriyordu. Ama yine de onlar üstün bir cesaretle bu meydana adım atmış ve ilerlemekteydiler. Şehitlerin bereketi çok fazladır. Yani gerçekten de bu ifadelerle şehitlerin hakkını yerine getirmek mümkün değil. Gerçekten de onların yapmış olduğu işi, onların hizmetini ödemek mümkün değil.

Şehit aileleri de böyledir. Bugün buradaki toplantımızda üç ve hatta daha fazla şehit vermiş saygın aileler var. Kendi azizlerini, canlarının bir parçasını kaybetmek diler kolay gelebilir. İki evlada sahip olan aileler bu evlatlarının her ikisini de mukaddes müdafaa savaşında ve Allah yolunda feda ettiler. Burada değerli hanımefendiler var ki hem eşlerini ve hem evlatlarını Allah yolunda vermişlerdir. Bunlar diler kolay gelir! Asrısaadet dönemi tarihinde bir hanımefendinin üç şehidini bir deveye koymuş ve Uhut savaşı alanından Medine’ye götürmektedir. Böyle bir şeyin nasıl mümkün olabileceği karşısında hayret ediyorduk. Gerçekten de insana efsane gibi geliyordu. Ama şimdi bizzat kendi gözümüz önünde bu efsane gibi olaylara tanık olmaktayız. Hem de yüksek bir moralle, çok güzel bir moralle, morali düşük olan insanları da heyecanlandırarak, iradelerini sağlam kılacak bir moralle. Ve ülkemiz bugün işte böyle sarsılmaz bir iradeye muhtaçtır.

Bunu her kes bilmeli ki bugün ülke düşmanı tanımaya muhtaçtır. Düşmanı tanımalıyız. Muhtelif kozmetik, medya ve propaganda araçlarıyla makyaj yaparak kendilerini insanlara sunan global düşmanları tanımalıyız. Amerika’yı

tanımalıyız. Bu birkaç güne bakınız. Yarın 28 Hazirandır. (Cumhuri-i İslami) partisi olayı vuku bulmuştur. Yine 1987 yılında 28 Haziran tarihinde aynı gün Serdeşt şehrinin kimyasal bombardıman edilmesi olayı vuku bulmuştur. Evet, onu Saddam yapmıştır ama Saddam'ın arkasında kim vardı. Amerikalılar vardı, batılılar vardı, kimyasal bombaları ona verenler vardı. Ona yeşil ışık yaktılar ve böylesine büyük bir cinayet ve bu acayip katliam karşısında sessiz kaldılar. Bu olaydan birkaç gün sonra 2 Temmuz tarihi şehit Saduki'nin şehadet yıl dönümüdür. Bu da aynı canilerin işidir. Yine bu olaydan birkaç gün sonra 3 Temmuz tarihinde Fars körfezi suları üzerinde Airbus yolcu uçağının düşürülmesi olayı gerçekleşti. 28 Haziran'dan 3 Temmuz'a kadar sizin bakın ne kadar terör, katliam ve kıyım?! Ne kadar kadın. Çocuk, âlim, siyasetçi Amerikanın piyonları vasıtasıyla bunca cinayete muhatap oldular?! Bu olayların planlayıcısı eğer Amerika ve batılı istihbarat teşkilatları değilse bile en azından yardımda bulundular; en azından teşvik edici konumda oldular. İşte bu düşmanları tanımalıyız. Bazı dostların ifadesiyle çok yerinde olur bu 28 Haziran-3 Temmuz tarihleri arasındaki haftayı "Amerikan İnsan Hakları" haftası ilan edelim. Gerçekten de Amerikan insan hakları gerçekten de bu birkaç gün içinde ülkemizde tüm çıplaklığıyla ortadadır ve bunun gibileri maşallah dilediğince boldur. Bunun için düşmanı tanımaya muhtacız. Bugün bu heyulayı (Amerikanın siyasetleri ve Amerikanın bir takım mensuplarının siyasetlerini) olumlu göstermeye çalışanlar, bunlar hıyanette bulunuyorlar, bunlar cinayet işliyorlar. Bu açık gerçeği inkâr edenler, bu çirkef düşmanı muhtelif bahanelerle gizlemeye çalışanlar, işte bunlar bu halka hıyanet ediyorlar, ülkemiz ve halkımızın düşmanı tanımaya ihtiyacı var, düşmanlığın derinliğini tanımalıdırlar.

Kendini karşılaşmaya hazırlamalıdır. BU karşılaşma her zaman çetin bir karşılaşma değil, askeri savaş alanındaki gibi bir karşılaşma değil ondan daha çetin olanı yumuşak savaş alanındaki karşılaşmadır, kültürel alandaki, siyaset alanındaki, sosyal yaşam alanındaki karşılaşmadır. Aziz İran halkı bugün şehitlerin mesajına muhtaçtırlar, bu mesajı muhtaçtırlar. Halkımızın bu umut bahşedici mesajı ihtiyacı var. Şehitlerin bizlere verdiği bu ifşa edici mesajı, manevi coşkuyla dolu olan mesajı ve manevi morale. Ve halk şehitlere medyundurlar, siz şehit ailelerine medyundurlar. Hepimiz medyunuz. Bunu inkâr edenler, şehitlerin adını azamet ve saygıyla zikretmek veya bir şehidin adının zikredilmesini istemeyen, şehitlerin azametle anılmasını istemeyenler sanki onlara yara açmaktalar, bunlar bu halkın çıkarlarına yabancdırlar, bunlar yabancılardır. Kimlikleri İranlı olabilir ama gerçekte ecnebidirler. Bunlar İran halkı ile tek yürek, tek gönül değiller.

Allah'ın selam ve rahmeti üzerinize olsun

[1] - İslam İnkılâbı Rehberinin konuşmasından önce Şehitler ve Gaziler vakfı başkanı Huccetul İslam Seyyid Muhammed Ali Şehidi Mahallati bir konuşma yaptılar

[2] - Al-ı İmran suresi 19 ve 170. Ayetler (Allah yolunda öldürülenleri sakın ölümler sanma. Bilakis onlar diridirler, Rableri katında Allah'ın, lütfundan kendilerine verdiği nimetlerin sevincini yaşayarak mızıklandırılmaktadırlar. Arkalarından kendilerine ulaşamayan (henüz şehit olmamış) kimselere de hiçbir korku olmayacağına ve onların üzülmeyeceklerine sevinirler.

[3] - İkbâl'ul a'mal c.1 s.333

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

[4] - Alı İmran suresi – 170. Ayetin bir bölümü